

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ἔργοιο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 57ο - ΤΕΥΧΟΣ 589 ●
● ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2014 ●

● «Ίδε ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Ἡ ἀγάπη τοῦ Τάφου

Συγκίνησης

Ἦ εθαίνει ἡ Ἀγάπη; Στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων πολλές φορές, στήν καρδιά τοῦ Θεοῦ ποτέ. Καί ἡ καρδιά τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγαπητός Υἱός, εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Καί ἡ καρδιά τῆς Ἀγάπης εἶναι ὁ Σταυρός. Ἡ σωματική καρδιά τοῦ Ἰησοῦ σταμάτησε κάποια στιγμή νά κτυπᾶ, ὄχι ὁμως ἡ καρδιά τοῦ Θεοανθρώπου Κυρίου.

Δέν εἶναι, λοιπόν, γιά κλᾶμα ἡ ταφή τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ποιός διψασμένος κλαίει σάν βρεθῆ μπροστά σέ ἀστείρευτη πηγῆ; Ὁ Σταυρός εἶναι ἡ ἀστείρευτη πηγῆ τῆς Ἀγάπης. Καί ὁ Τάφος τοῦ Χριστοῦ πηγῆ τῆς Ζωῆς.

Ἡ βραδυὴ ἀκολουθία τῆς Μεγάλης Παρασκευῆ ὀνομάζεται Ἐπιτάφιος θρήνος. Στήν πραγματικότητα πρόκειται γιά ἀκολουθία χαρᾶς. Ἄν ὁ Σταυρός εἶναι ἡ Ἀγάπη τῆς Λυτρώσεως, ὁ Τάφος εἶναι ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀναστάσεως.

Μποροῦμε νά κλαῖμε γιά τό θάνατο καί τήν ταφή τοῦ Ἰησοῦ;

● Πῶς μποροῦμε νά κλαῖμε γιά τήν ταφή τοῦ Ἰησοῦ, ἀφοῦ ξέρουμε, ὅτι σέ λίγο θ' ἀναστηθῆ ἀπό τόν τάφο; Ἀλλά καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός ἤξερε, ὅτι θ' ἀνέσταينه τό Λάζαρο. Παρ' ὄλο τοῦτο, δάκρυσε μπροστά στόν τάφο τοῦ Λαζάρου. Συγκινούμεθα. Μᾶς συγκινεῖ ἡ ἀγάπη στό Φίλο, στό Πρόσωπο, πού ἀγαπᾶμε καί μᾶς ἀγαπᾶ, στόν Ἰησοῦ. Ὁ ὀρίζοντας σκοτεινιάζει, μόλις δύση ὁ ἥλιος, καίτοι γνωρίζεις ὅτι ὁ ἥλιος θ' ἀνατείλη καί πάλι.

Ὁ ἥλιος, σάν γέρνη πρὸς τή δύση, εἶναι σάν νά γράφη σιγά-σιγά στήν κορυφογραμμῆ: «Σέ λίγο ἔρχομαι. Σέ λίγο ἀνασταίνομαι». Ἔτσι καί ὁ Χριστός, ὁ ἥλιος τῆς Θεότητος. Ἐγειρε τό κεφάλι. Ἐδυσε. Ἄλλ' ἄφησε βεβαία τήν ἐλπίδα: Σέ λίγο ξανάρχομαι. «Μικρόν καί οὐ θεωρεῖτέ με, καί πάλιν μικρόν καί ὄψεσθέ με» (Ἰωάν. ιστ' 16).

● Συγκινούμεθα από τήν ταφή του πλέον αγαπητού μας Προσώπου. Συγκινούμεθα αναλογιζόμενοι τήν αγάπη Του σέ μᾶς. Ἐπί ἀγάπη ἀνέβηκε στό Σταυρό. Ἐπί ἀγάπη κατέβηκε στόν τάφο καί στόν ἄδη. «Ἐπέθανε καί ἐτάφη κατά τᾶς γραφάς» (Α΄ Κορ. ιε΄ 4).

Γιά κάθε ἀνθρώπινο τάφο ἰσχύει τό «ἀκούσια».

Γιά τόν τάφο του Ἰησοῦ Χριστοῦ ἰσχύει τό «ἐκούσια».

Θέλησε καί ἐτάφη. Θάφτηκε Ἐκεῖνος, γιά νά ξεθάψῃ ἐμᾶς ἀπό τά μνημάτα τῆς ἁμαρτίας. Θάφτηκε ὁ Παντοδύναμος, γιά ν' ἀνασύρῃ ἡ παντοδύναμη Ἀγάπη Του ὄλους τούς «τεθνεώτας».

Γιά ποιούς τό κλάμα;

Ἄλλ' ἡ θλίψις τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς δέν εἶναι τόσο γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό, πού εἶναι «ἡ Ζωή ἐν τάφῳ». Εἶναι κυρίως γιά τούς ἐχθρούς του Σταυροῦ, γιά τούς ἐχθρούς του Ἰησοῦ.

Ὅταν ὁ Κύριος ἀνέβαινε πρὸς τό Γολγοθά καί πίσω Του εἶδε νά κλαῖνε εὐλαβεῖς γυναῖκες, διακόνισσες τῆς Ἀγάπης, ἐπεσήμανε γιά ποιούς πρέπει νά κλαῖνε: «Μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ· πλὴν ἐφ' ἑαυτάς κλαίετε καί ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν» (Λουκ. κγ' 28).

—*Κλάψτε, μανάδες, γιατί θάβουν τὰ παιδιά σας οἱ νεκροθάφτες τοῦ κακοῦ, οἱ ἔμποροι τοῦ θανάτου!*

Κάποτε θεάθηκε ὁ ἀπόστολος Παῦλος νά κλαίῃ. Τόν ρώτησαν γιατί; Καί ἀπάντησε:

«*Νῦν δέ καί κλαίων λέγω τούς ἐχθρούς τοῦ Σταυροῦ*» (Φιλιπ. γ' 18).

Εἶναι πολλοί οἱ ἐχθροὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἶναι ὄλοι ἐκεῖνοι, πού προσπαθοῦν:

- Νά ἐνταφιάσουν τήν πίστι.
- Νά συσκοτίσουν τήν ἀλήθεια.
- Νά θάψουν τό δίκαιο.
- Νά ἐξαφανίσουν ἠθικά καί πνευματικά τόν τόπο μας.

● Νά σκοτώσουν τό πνεῦμα καί νά τό θάψουν στόν τάφο του ὕλισμου.

Γιά ὄλους αὐτούς ὁ θρῆνος. Καί γιά τούς ἄλλους, γιά τὰ θύματα τους.

Δέν κλαῖνε γιά τή Ζωή, πού εἶναι στόν τάφο, ἀλλά κλαῖνε γιά τό θάνατο, πού σέρνεται ὡς ζωή. Κλαῖνε:

- Γιά τίς πεθαμένες ὑπάρξεις.
- Γιά τίς πεθαμένες οἰκογενεῖς.
- Γιά τὰ πεθαμένα νιάτα.
- Γιά τίς πεθαμένες ἐλπίδες.
- Γιά τήν ἀνοιξι, πού πρὶν ν' ἀνθίση, γίνεται κιόλας χειμώνας.

Ἀγάπησε τό Σῶμα

Ὁχι, λοιπόν, θρῆνος γιά τόν Τάφο του Χριστοῦ. Ὁ Τάφος αὐτός εἶναι Ἀγάπη. Μέ ἀγάπη δέχτηκε τό Σῶμα του Ἰησοῦ. Ὁ Τάφος φανερώνει τήν ἀγάπη στό σῶμα.

Ἀγάπησε ὁ Τάφος τό Σῶμα Ἐκεῖνου.

● Εἶναι τό Σῶμα, πού ζήτησε ὁ Ἰωσήφ ἀπό τόν Πιλάτο. Τό τίμιο Σῶμα, πού ζητᾶμε καί μεῖς μέ τή λαχτάρα τῆς θείας Κοινωνίας.

● Εἶναι τό Σῶμα, πού μέ εὐλάβεια ἀγκάλιασαν ὁ Ἰωσήφ καί ὁ Νικόδημος. Τό Σῶμα, πού μέ καθαρὴ σινδόνα οἱ δύο αὐτοὶ ἄνδρες περιτύλιξαν. Τό Σῶμα, πού μέ καθαρὲς ψυχὲς ὑποδέχονται οἱ πιστοὶ καί ἐνστερνίζονται.

● Εἶναι τό Σῶμα, πού οἱ δύο τολμηροὶ «κρυφοί» μαθητὲς μέ προσοχή ἔθεσαν στό καινὸ μνημεῖο, ὅπου κανένας ἄλλος δέν εἶχε τεθῆ.

Τό Σῶμα τῆς θείας Κοινωνίας, πού ἀνακαινισμένους ψυχὲς τό ὑποδέχονται. Κανένας ἄλλος. Ἡ καρδιά μας ἀποκλειστικός χώρος γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό.

«*Πῶς; Ποίαις χερσὶ δέ προσψάσῃς τό σὸν ἀκήρατον Σῶμα;*» (Δοξαστικὸ ἀποστίχων Μεγάλης Παρασκευῆς).

Ὁ Τάφος δείχνει τήν ἀγάπη καί στό δικό μας σῶμα.

- Δέν πετιέται τό σῶμα τοῦ ἀνθρώ-

που, όπως τό σώμα τοῦ σκύλου ἢ τῆς γάτας. Ἐνταφιάζεται. Δέν καιγεύεται τό ἀνθρώπινο σώμα.

- Δέν δεχόμαστε, ὡς πιστοί χριστιανοί, τήν καθύσι τῶν νεκρῶν, γιατί ἀποτελεῖ βεβήλωσι στό σώμα. Οὔτε ἐν ζωῇ οὔτε μετά θάνατον βεβηλώνεται τό σώμα, ὅπως δέν βεβηλώνεται ἕνας Ναός, εἴτε λειτουργεῖται εἴτε δέν λειτουργεῖται.

- Τό σώμα τιμᾶται. Πῶς ἀγαπᾶμε τό σπῖτι μας; Ἐτσι ἀγαπᾶμε τό σώμα, πού εἶναι κατοικία τῆς ψυχῆς, ναός τοῦ πνεύματος, δοχεῖο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

- Τιμᾶται τό σώμα, γιατί αὐτό τό σώμα προσέλαβε ὁ Θεός Λόγος, ὁ Χριστός.

- Τιμᾶται τό σώμα, γιατί εἶναι ὑποψήφιο γιά τήν ἀναστάσιμη δόξα.

Ὅσο ζοῦμε, εἴμαστε θανατοποινῖτες. Ὅταν πεθάνουμε, γινόμαστε... ἀναστόπουλοι! παιδία τῆς ἀναστάσεως.

Ξενοδοχεῖο, διῦλιστήριο, εὐεργεσία

Ἀγάπη ὁ Τάφος, γιατί ἀγκάλιασε τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ὅπως καί μεῖς μέ ἀγάπη τό ἀγκαλιάζουμε στή θεία Κοινωνία.

Ἀγάπη ὁ Τάφος, γιατί τιμᾶ τό ἀνθρώπινο σώμα. Ὅταν γιά ὄλους πλέον θά εἴμαστε ἀνεπιθύμητοι, ὁ τάφος θά σπεύσει νά μᾶς ὑποδεχτῆ, νά μᾶς φιλοξενήσει καί νά μᾶς τιμήσει. Ὅχι βεβαίως γιά νά μᾶς κρατήση γιά πολύ.

- Ξενοδοχεῖο εἶναι ὁ τάφος. Προσωρινά διαμένουμε στό ξενοδοχεῖο, ἀπλῶς γιά ν' ἀναπαυθοῦμε σέ κάποιου μας ταξίδι. Ἐνπνᾶμε, καί ἀφοῦ πληρώσουμε τά ἔξοδα, συνεχίζουμε τό ὁδοιπορικό μας.

Γιά λίγο φιλοξένησε ὁ Τάφος τόν Χριστό. «*Τάφω σμικρῶ ξενοδοχεῖται, ὄν, παῖδες, ἀνυμνεῖτε*» (ὠδή η' κανό-

νος Μεγ. Σαββάτου). Γιά λίγο. Ἐύπηρε ὁ Κύριος μέ τήν Ἀνάστασί Του.

Τό ἴδιο καί μεῖς. Ἀπλῶς θά φιλοξενηθοῦμε στόν τάφο γιά λίγο, πληρώνοντας τόν κοινό φόρο. Κανένας φοροφυγᾶς ἀπό τό φόρο τοῦ θανάτου. Θά φιλοξενηθοῦμε, γιά νά ξυπνήσουμε, ὅταν ἡ καμπάνα τῆς κοινῆς ἀναστάσεως θά ἠχήση δυνατά.

- Διῦλιστήριο ὁ τάφος. Τό νερό τῆς βροχῆς περνάει ἀπό τά σπλάχνα τῆς γῆς, ἀπό τά φυσικά διῦλιστήρια, καί βγαίνει καθαρότερο. Ἐτσι καί τό σώμα. Περνάει ἀπό τόν τάφο τῆς γῆς. Θά ξεπηδήσει καθαρότερο, λαμπρότερο, ὠραιότερο.

Ἡ ταφή εἶναι τό χημεῖο, ὅπου γίνεται ἡ δική μας μεταστοιχείωσις.

Τό φθαρτό, μέ τήν ἀνάστασι, γίνεται ἄφθαρτο.

Τό θνητό γίνεται ἀθάνατο.

«*Τῆ ταφῆ Σου ζωῆς μου τās εισόδους διανοίξαντα καί θανάτῳ θάνατον καί ἄδην θανατώσαντα*» (α' ὠδή κανόνος Μεγ. Σαββάτου).

«*Τό φθαρτόν δέ σου εἰς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας*» (στ' ὠδή).

- Ἀγαπητός ὁ τάφος, ἀφοῦ εἶναι εὐεργέτης ὁ θάνατος. Γιά νά μήν ὑπῆρχε θάνατος, ἕνα ἀπό τά δύο ἔπρεπε νά συμβαίνει: Ἡ νά ζοῦσε ὁ ἄνθρωπος γιά πάντα στόν παράδεισο τῆς Ἐδέμ, ἢ νά ζοῦσε γιά πάντα τό κακό.

Ὁ θάνατος μπῆκε ὡς ἀναγκαῖα διαδικασία στήν πορεία τῆς ζωῆς μας, γιά νά μήν εἶναι τό κακό ἀθάνατο.

Ὁ θάνατος εἶναι τό τέλος τῶν δεινῶν, ἡ ἀρχή τῆς ἀληθινῆς χαρᾶς.

Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ συνέβη, γιά νά μή γίνη τό κακό, τό μεγαλύτερο κακό. Γιά νά μή γίνη ὁ θάνατος, ἀθάνατος.

Ἡ ἀγάπη τοῦ γιατροῦ φαίνεται στήν προσπάθειά του νά ζήσει ὁ ἄνθρωπος. Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ φάνηκε ἀπείρως σημαντικώτερη.

- Ὁ Σταυρός Του εἶναι ὁ θάνατος τοῦ θανάτου.

Τί ήταν ο Ίούδας; Φιλάργυρος ἢ ἔθνικός ἥρωας;

Μερικοί δέν δέχονται, ὅτι τό κίνητρο τῆς προδοσίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπό τό μαθητή του Ἰούδα εἶναι τό ἀναφερόμενο ἐπανειλημμένα στήν Ἁγία Γραφή, δηλαδή, ἡ μανία τῆς φιλαργυρίας, ἡ κλεπτομανία. Ἄρκοῦν ὁμως:

- ἡ περικοπή **Ἰωάν. ιβ' 4-6**, γιά νά καθρεφτιστεῖ ὁ χαρακτήρας τοῦ Ἰούδα, ἀτόμου πλήρως ἐξαρτημένου ἀπό τή μανία τοῦ χ ρ ἦ μ α τ ο ς .

- ἡ ἀναφορά τῶν **Πράξεων (α' 18-19)** στόν προορισμό τῶν χρημάτων τῆς προδοσίας, γιά νά ἐξηγηθεῖ ἡ συμπεριφορά τοῦ προδότη.

- ἡ ὅλη **Πατερική γραμματολογία** καί παράδοση, ὅπως συμπυκνωμένη ἐκφαίνεται στους ὕμνους τῆς Μεγ. Ἑβδομάδας, γιά νά φανεῖ τό ποῦ ὀδηγεῖ ἕνα πάθος (ἐξ ἄ ρ τ η σ η) τόν ἄνθρωπο.

Ὀρισμένοι πρεσβεύουν, ὅτι ὁ Ἰούδας ἔκανε ὅ,τι ἔκανε ὄχι γιατί ἦταν κυριευμένος ἀπό τή φιλαργυρία, ἀλλά γιατί ἦταν μεθυσμένος ἀπό ἔθνοκωθρησκευτικό ἰδεαλισμό. Ἰδεολογοποιοῦν, δηλαδή, ἕνα ἄτομο, ξεκάθαρα παθιασμένο ἀπό «τήν ρίζαν ὄλων τῶν κακῶν» (Α' Τιμ. στ' 10).

Μιλᾶνε:

- γιά «κατάληξη μιᾶς μακρᾶς ἐσωτερικῆς πορείας ἀμφισβήτησης καί ἀπόρριψης ἐκ μέρους τοῦ Ἰούδα τοῦ μεσο-

σιανικοῦ προτύπου, πού ἐνσάρκωνε ὁ Διδάσκαλος του».

- γιά «τή σχέση τοῦ Ἰούδα μέ τό κίνημα τῶν Ζηλωτῶν».

- γιά τό ὅτι «κυρία αἰτία τῆς προδοσίας τοῦ Ἰούδα μοιάζει νά ἦταν ἡ πικρία καί ἡ ἀπογοήτευσή του ἀπό τή διάψευση τοῦ μεσσιανικοῦ του ὁράματος, ἀπό τήν ἄρνηση δηλαδή τοῦ Μεσσία Χριστοῦ νά ταυτίσει τό ἔργο Του μέ τήν ἀποτίναξη τοῦ ρωμαϊκοῦ ζυγοῦ».

- γιά τήν ἐπωνυμία Ἰσκαριώτης, ὅτι δηλαδή δέν δηλώνει τόπο καταγωγῆς τοῦ Ἰούδα, ἀλλ' ὅτι σχετίζεται «μέ τήν ἐνοπλη ζηλωτική δραστηριότητα τοῦ μαθητῆ τοῦ Χριστοῦ».

- γιά «ἀναμφισβήτητη συμμετοχή πρώην Ζηλωτῶν στόν κύκλο τῶν δώδεκα μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ».

- γιά τό ὅτι ἡ ἀπόφαση γιά προδοσία τοῦ Ἰησοῦ ἀπό τόν Ἰούδα ἦταν «συνέπεια τῆς ἄρνησης τοῦ Ἰησοῦ νά ἀναλάβει ρόλο κοσμικοῦ βασιλιᾶ καί ἔθνικοῦ ἀπελευθερωτῆ τῶν Ἰουδαίων».

- γιά βεβαιότητα, ὅτι ὁ Ἰούδας πρόδωσε τό Διδάσκαλο γιά «λόγους θρησκευτικῆς συνέπειας καί ἰδεολογικῆς πιστότητας στίς ἐγκοσμιοκρατικές μεσσιανικές ιδέες».

- γιά τό ὅτι ὁ Ἰούδας «ἐνήργησε ὡς ζηλωτής ἰδεολόγος» (ιδεῖ καί ἄρθρο τοῦ θεολόγου κ. Λαζ. Καλαϊτζίδη στό περιοδικό «Σύναξη», «Ὁ πειρασμός τοῦ Ἰούδα», τεῦχος 79/2001, σελ. 51-58).

Δέν θ' ἀναφερθοῦμε στίς προεκτάσεις σέ σύγχρονες καταστάσεις τῶν αὐθαίρετων ἰδεολογημάτων τους. Τούς προκαλοῦμε ὁμως νά μᾶς ἐξηγήσουν:

1. Γιατί πρὸς ἐπίρρωση τῶν καινοφανῶν γιά τόν Ὀρθόδοξο χῶρο θέσεών

• Οἱ Πληγές Του, οἱ πηγές τῆς χαρᾶς μας.

• Ὁ Τάφος Του, ἡ πηγὴ τῆς ἀθανασίας μας.

• Ἡ Ἀνάστασις Του ὁ πρόδρομος τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

τους δέν παρουσιάζεται ούτε μία άγιογραφική τεκμηρίωση ούτε μνημονεύεται κάποια Πατερική μαρτυρία;

Ός όρθόδοξοι θεολόγοι (ναί, από θεολογικές γραφίδες προέρχονται οι έθνοπολιτικές θεωρίες περί Ίούδα) θά δέχωνται άσφαλώς, ότι «ύπό Πνεύματος Άγίου φερόμενοι έλάλησαν» οι άγιοι συγγραφείς των βιβλίων τής Καινής Διαθήκης (Β΄ Πέτρ. α΄ 17).

Δέν μπορούσε, λοιπόν, τό Πνεύμα τό Άγιο ν΄ άποκαλύψει, έστω και «άπαξ», ως προς τά κίνητρα τής προδοσίας του Ίούδα, τά όσα ισχυρίζονται όσοι τόν Ίούδα τόν θέλουν ιδεολογικό κοινωνικό έπαναστάτη;

Επίσης όλοι οι Πατέρες τής Εκκλησίας ήσαν τόσο άφελείς, ώστε νά δέχονται τό πάθος τής φιλαργυρίας ως μόνο κίνητρο τής προδοσίας; Κανέννας δέν σκέφτηκε ν΄ αναφερθεί στό ιδεολογικό υπόβαθρο, πού, κατ΄ αυτούς, έσπρωξε τόν Ίούδα στό νά παραδώσει τό Χριστό;

2. Αν ό Ίούδας πρόδωσε τόν Ίησοϋ Χριστό, θέλοντας ν΄ άποτινάξει τό ρωμαϊκό ζυγό, πώς συνεργάστηκε μέ τούς στενούς συνεργάτες του Ρωμαίου κα-

τακτητή; Έκανε αντίσταση συνεργαζόμενος μέ τούς συνεργάτες τής τότε «δικτατορίας» (τυραννίας);

Πώς συνεργάστηκε μέ τό θρησκευτικό κατεστημένο τής έποχής (τούς άρχιερείς), πού ζητώντας τή σταύρωση του Ίησοϋ χειροκροτούσαν τό Ρωμαίο αυτοκράτορα (**Ίωάν. ιθ΄ 15**);

Πώς, αντικαθεστωτικός ών ό Ίούδας (κατ΄ αυτούς), ήρθε σέ συναλλαγή μέ τούς στυλοβάτες του καθεστώτος, δηλαδή, άρχιερείς, γραμματείς και στρατηγούς (**Λουκ. κβ΄ 4**);

3. Αν τά κίνητρα του Ίούδα ήσαν έθνικο-φυλετικά, ιδεολογικά, άπελευθερωτικά, θά είχε ύποστηρικτές ένα μέρος του λαού, έστω των λεγομένων Ζηλωτών;

Γιατί, λοιπόν, φοβόταν τό λαό;

Γιατί κρυβόταν από τό λαό;

Γιατί καιροφυλακτούσε νά βρεθεί ξεμοναχιασμένος ό Διδάσκαλος Ίησοϋς, ώστε νά τόν παραδώσει «άτερ όχλου» (**Λουκ. κβ΄ 6**);

• Όσο για τό μυστήριο του Ίούδα, ας μή λησμονείται τό **Λουκ. κβ΄ 3**.

π. Δ. Γ. Α.

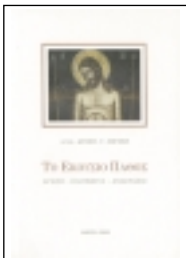
Επίκαιρα βιβλία του άρχιμ. Δανιήλ Αεράκη

Τό έκούσιο Πάθος

Σκέψεις για πνευματική ώφέλεια και βοηθητικές για κηρύγματα και όμιλίες σέ όλες τις ήμέρες τής Μεγάλης Έβδομάδας.

Κεντρικός άξονας οι λέξεις: Άγάπη - Έλευθερία- Άνάστασις. Πώς βλέπουμε τήν Άγάπη, τήν Έλευθερία και τήν Άνάστασι σέ όλα τά γεγονότα τής Μεγ. Έβδομάδας.

Σελίδες 204. Τιμή 8 ευρώ. Τηλέφωνα: 2103212713 και 2109765440.

Πάσχα Κυρίου

Χαρούμενα κείμενα για τήν Άνάστασι του Κυρίου μας.

«Τά μνήματα άδειάζουνε.

Η γη τραγουδά: Άνάστα ό Θεός!

Ό ούρανός πανηγυρίζει: Ζήτω ό Άθάνατος!

Δόξα, Κύριε, τῷ Σταυρῷ σου και τῇ Άναστάσει σου!»

Σελίδες 124. Τιμή 5 ευρώ. Τηλέφωνα: 2103212713 και 2109765440.

Εὐλογημένος γιά τήν εὐλογημένη Βασιλεία

† Βασίλειος Πρασσᾶς

«Ὁρθρον βαθέος τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων», Κυριακή πρωῆ-πρωῆ, 2 Μαρτίου, ἀνεχώρησε αἰφνιδίως γιά τούς οὐρανοὺς ὁ ἐκλεκτός συνεργάτης μας Βασίλειος Πρασσᾶς, ἐτῶν 65. Ὁ μεταστάς, μαζί μέ τή σύζυγό του Βαρβάρα, ὑπῆρξαν οἱ στυλοβάτες τῆς Ὁρθοδόξου Ἀδελφότητος «Κυψέλη», πού εἶχε ιδρύσει στή Γλυφάδα-Ἀττικῆς ὁ μακαριστός ἱεροκῆρυκας καί γίγαντας τοῦ ἄμβωνος ἀρχιμ. Χριστόφορος Καλύβας.

Ἦ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλη στόν ἱ. Ν. Ἁγίας Τριάδος Ἐνω Γλυφάδας. Προέστη καί μίλησε ὁ ἱεροκῆρυκας ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκης, πού συνδεόταν μέ τήν οἰκογένεια Πρασσᾶ πολλές δεκαετίες. Δημοσιεύουμε τή σύντομη προσλαλιά τοῦ π. Δανιήλ.

Πρὶν χτυπήσουν οἱ καμπάνες γιά τήν Κυριακάτικη λειτουργία, χτύπησε ἡ καμπάνα τοῦ οὐρανοῦ, πού καλοῦσε εἰδικά τόν ἀδελφό μας Βασίλειο γιά τήν εὐλογημένη Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τακτικός ὁ ἴδιος στόν Κυριακάτικο ἐκκλησιασμό, ἐτοιμαζόταν ἀπό τό βράδυ τοῦ Σαββάτου γιά τή λειτουργία στό Ναό τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ νοσοκομείου Βούλας, ὅπου τά τελευταῖα χρόνια ἀναπαύονταν κοντά στόν σεβάσμιμο λειτουργό π. Κωνσταντῖνο Μαιτζέο.

Μέ τό «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*», ἀνοίγει ἡ πύλη τῆς θείας Λειτουργίας, γιά νά περάσουν οἱ πιστοί στό Πάσχα τῆς θείας Κοινωνίας καί τήν ἀγαλλίασι καί τήν «ἀποκαρδοκία» (Φιλίπ. α' 20) τῆς οὐράνιας δόξας.

- Ὁ μακαριστός Βασίλειος Πρασσᾶς ἀξιώθηκε νά περάση τίς πύλες ἐκεῖνες, πού ὀδηγοῦν στήν ἀνεσπερη Βασιλεία.

- Πέρασε νεαρός τήν πύλη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἀξιώθηκε νά ἀκροασθῆ τόν σπουδαῖο ἱεροκῆρυκα τῆς ἐποχῆς μας, τόν μακαριστό πατέρα Χριστόφορο Καλύβα. Ὁ θερμουργός του λόγος τοῦ ἀναψε τόν πόθο γιά μιᾶ συνειδητή χριστιανική πορεία.

- Πέρασε τήν πύλη τοῦ εὐλογημένου γάμου. Συνδέθηκε καί ἐνώθηκε μέ τήν

ἐκλεκτή ἀνηψιά τοῦ πατρός Χριστοφόρου Καλύβα, τῆ Βαρβάρα. Ἐξήσαν ἀρμονικά, ἐπιστρατευμένοι καί οἱ δύο στό ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς.

- Πέρασε τήν πύλη τῆς ἐπαγγελματικῆς τιμότητος. Ὡς τραπεζικός ὑπάλληλος ὑπῆρξε ὑπόδειγμα ἐργατικότητας καί ὑπευθυνότητας.

- Πέρασε τήν πύλη τῆς στρατεύσεως στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας. Θεωροῦσε ἱερό καθῆκον νά συνεχίξῃ, ὅσο τό δυνατόν, τήν προσπάθεια τοῦ π. Χριστοφόρου στή Γλυφάδα, πού ἔχει τήν ἐπωνυμία «Κυψέλη». Οἱ δυσκολίες δέν τόν ἐκαμπταν. Χαρούμενα διακονοῦσε.

- Περνοῦσε (καί αὐτό εἶναι τό σπουδαιότερο) τακτικά τήν πύλη τῆς μετανοίας. Τό Σάββατο, πρὶν ἀπό τήν Κυριακάτικη ἐκδημία του εἶχε ἐξομολογηθῆ καί εἶχε μεταλάβει τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

- Καί ἀξιώθηκε νά περάση τήν πύλη τῆς οὐράνιας Λειτουργίας. Πρὶν οἱ ἐπίγῃς λειτουργοί ἐκφωνήσουν τό «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...*», ἄγγελος Κυρίου τόν κάλεσε, λέγοντας: «*Εὐλογημένη ἡ εἰσοδος καί τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Βασιλείου*».

Ὡς Βασίλειος πίστευε στή βási τῆς Πίστεως. Αὐτό ἄλλωστε εἶναι ἡ Βασιλεία, τό ἀσάλευτο κράτος. Στήν αἰώνια καί ἀδιάδοχη Βασιλεία εὐχόμεθα ν' ἀναπαύεσαι, καλέ μας Βασιλεῖ. Ἀμήν.

Πατερικά

”Οχι πολυπραγμοσύνη στά ασύλληπτα

Πές μου:

Ποιός ἔγινε σοφότερος τοῦ Παύλου;

Αὐτός δέν ἦταν τό ἐκλεκτό ὄργανο τοῦ Θεοῦ;

Αὐτός δέν ἀπέσπασε πλούσια τή χάρι τοῦ Ἁγ. Πνεύματος;

Αὐτός δέν εἶχε μέσα του τό Χριστό πού τοῦ μιλοῦσε;

Αὐτός δέν ἔγινε μέτοχος τῶν ἀπορρητῶν λόγων τοῦ Θεοῦ;

Αὐτός δέν εἶναι ὁ μόνος, πού ἄκουσε ὅσα δέν μπορούσε νά πῆ κανείς ἀπό τούς ἀνθρώπους;

Αὐτός δέν ὠδηγήθηκε ζωντανός στόν παράδεισο;

Αὐτός δέν ἀνέβηκε μέχρι τρίτου οὐρανοῦ;

Αὐτός δέν ἔτρεξε ὅλη τή γῆ καί τόν οὐρανό;

Αὐτός δέν ἔπεισε τούς βαρβάρους νά πιστεύσουν στό εὐαγγέλιο;

Αὐτός δέν εἶχε πολλά καί ποικίλα χαρίσματα;

Αὐτός δέν καθωδήγησε λαούς καί πόλεις;

Σ’ αὐτόν δέν ἐμπιστεύτηκε ὁ Θεός ὅλη τήν οἰκουμένη;

Καί ὅμως! Αὐτός ὁ τόσο μέγας καί σπουδαῖος,

ὁ τόσο σοφός καί δυνατός ἄνθρωπος,

ὅταν φτάνη στό θέμα τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ,

βλέποντας μπροστά του τό ἄπειρο πέλαγος,

καί ἐκπληκτος μπροστά στό ἀνέκφραστο καί ἀκατάληπτο

τῆς σοφίας καί τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ,

ἀρκεῖται ν’ ἀνακράξη:

Πῶ, πῶ!

Φοβερό τό βάθος τοῦ πλούτου καί τῆς σοφίας

καί τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ!

Ἄνεξερεύνητα τά μυστήριά Του!

Ἄνεξιχνίαστοι οἱ δρόμοι Του!

Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 33,482

Τόμοι «Βαπτιστοῦ»

Κυκλοφόρησε ὁ τόμος τοῦ περιοδικοῦ «Βαπτιστής» τοῦ ἔτους 2013.

Ὑπάρχουν καί τόμοι προηγουμένων ἐτῶν. Κάθε τόμος 12 €. Τηλ. 2103212713.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Κοσμάς ὁ Αἰτωλός γιά τόν τρόπο τῆς λατρείας

Εχει χαρακτηρισθῆ ἔτος «Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ» τό 2014. Συμπληρώνονται 300 χρόνια ἀπό τή γέννησι τοῦ μεγάλου διδάχου τοῦ Γένους, τοῦ φλογεροῦ κήρυκος τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ θερμοῦ ἀποστόλου καί ιεραποστόλου, τοῦ θαρραλέου ιερομάρτυρος. Στό Μεγάλο Δένδρο τῆς Αἰτωλοακαρνανίας θέλησε ὁ Θεός νά φυτευθῆ δένδρο, πού οἱ ρίζες του βυθίζονται στήν ἀκλόνητη πίστι καί ἀγιότητα καί οἱ καρποί του μέχρι σήμερα τρέφουν τόν ὀρθόδοξο ἑλληνισμό.

Κατ' ἐξοχήν κήρυκας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας ἦταν ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Πίστευε, πώς ἡ ζωοτανή λειτουργική ζωή θά ξαναζωντανέψῃ τοὺς χριστιανούς, θά τοὺς ἐνώσῃ μέ τό Χριστό καί μεταξύ τους καί θά στρέψῃ τό βλέμμα τους στήν ἀληθινή ἐλευθερία, πού κορυφώνεται στή ζωή τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ἄπό τίς διδαχές του ξεχωρίσαμε καί δημοσιεύουμε περικοπή γιά τό πῶς στέκουν οἱ πιστοί στήν ἐκκλησία, γιά τό πῶς διαβάζει ὁ ιερέας τό Εὐαγγέλιο, γιά τό πῶς κατανοοῦμε καί βιώνουμε τά λεγόμενα.

* * *

— Ἐδῶ, χριστιανοί μου, πῶς πηγαίνετε; Κάμετε λακριντιά μέσα εἰς τήν ἐκκλησίαν;

— Κάνουμε, ἅγιε τοῦ Θεοῦ.

— Ἀμή ἡ ἀγιωσύνη σας, ἅγιοι ἱερεῖς, τί τοὺς λέγετε;

— Τοὺς λέγουμε νά μή κουβεντιάζουνε, μά αὐτοί δέν μᾶς ἀκοῦν.

— Καί τί εἶναι ἡ ἀφορμή καί δέν σᾶς ἀκοῦν; Μέ φαίνεται, πῶς νά εἴστενε ἡ αἰτία ἡ ἀγιωσύνη σας καί δέν σᾶς ἀκοῦν. Ἄς σηκωθῆ ἐπάνω ἕνας παπᾶς ἀπό τήν ἀγιωσύνη σας νά τόν ἐρωτήσω ἕνα ἐρώτημα.

— Ἐχεις παιδιά, παπᾶ μου;

— Ἐχω.

— Ὅταν βάνης τήν τράπεζαν νά φάγουν ψωμί τά παιδιά σου, πού πρέπει νά τήν βάλῃς, εἰς τήν μέσην ἀπό τά παιδιά σου, διὰ νά σώνουν ὅλα, ἢ εἰς τήν ἄκρην, τά μισά νά τρώγουν καί τά ἄλλα μισά νά μή τρώγουν;

— Εἰς τήν μέσην, διὰ νά σώνουν ὅλα.

— Μά ἂν τύχη καί τήν βάλῃς εἰς τήν ἄκρην, τά μισά νά τρώγουν καί τά ἄλλα μισά νά μή τρώγουν, δέν πρέπει νά σέ κατηγορήσουν τά παιδιά σου;

— Πρέπει.

— Νά ἰδοῦμε τώρα, δέσποτά μου, ποῖος εἶναι πατέρας, τράπεζα ποιά εἶναι, τό φαγί ποῖον εἶναι καί ποιά εἶναι τά παιδιά.

● Πατέρας πνευματικός καί ἐπίτροπος εἶσαι σύ, ἡ ἀγιωσύνη σου, ὅπου σέ ἔκαμεν ὁ Θεός.

● Μητέρα εἶναι ἡ Ἐκκλησία.

● Τράπεζα τό ἀναλόγι.

- Φαγί εἶναι τά βιβλία τῆς Ἐκκλησίας καί τό ἅγιον Εὐαγγέλιον.
- Παιδιά πνευματικά εἶναι οἱ χριστιανοί.

Τώρα δέν μέ φαίνεται, πώς ὁμοίως πρέπει νά κάνης καί ἡ ἀγισύνη σου; Δέν τό λέγω μόνον διά λόγου σου, ἀλλά νά ἀκούουν καί οἱ ἄλλοι. Νά βάλης τό ἀναλόγι εἰς τό μέσον τῆς ἐκκλησίας, νά διαβάξης παστρικά καί μεγαλοφώνως διά νά ἀκούουν ὅλοι οἱ χριστιανοί.

Καί ὡσάν ἀκούουν, δέν κουβεντιάζουν. Ἀμή, ὅταν διαβάξης ἐμπρός εἰς τόν Χριστόν καί τά λέγης μέσα σου, ὅπου ὁ Χριστός τά ἤξεύρει καί τά ἀκούεις μοναχός σου, ἔτσι καί οἱ χριστιανοί, ἄνδρες καί γυναῖκες, ὡσάν δέν ἀκούουν καί δέν ἔχουν φαγί, ἀρχινοῦνε τά λακριντιά μέσα εἰς τήν ἐκκλησίαν καί λέγει ἡ μία γυναίκα τήν ἄλλην ποία ἔχει καλύτερον φόρεμα καί στολίδια, ὕστερα παίρνουν καί φεύγουν καί δέν ἔχουν ὄρεξι νά ματαέρθουν. Καί γίνεσαι αἰτία καί κολάζονται καί ἐκεῖνες καί κολάζεσαι καί ἡ ἀγισύνη σου.

—Μά τί πρέπει νά κάμης, παπᾶ μου, διά νά μήν κολασθῆς;

Ἐτραγοῦδηςες καμμίαν φοράν, δέσποτά μου; Ἐγώ εἶδα μίαν φοράν ἓνα πόρνον, ὅπου ἐδιάβαινε ἀπό κάτω ἀπό ἓνα σπίτι ὑψηλό, καί εἰς ἓνα παραθύρον μίαν κόρη. Τήν εἶδε ὁ πόρνος, μά δέν τήν ἔβλεπε τόσον καλά. Ἀνέβηκε εἰς ὑψηλότερον τόπον καί τήν ἔβλεπε καλύτερα. Ἀρχίνισε καί ἐτραγοῦδα καί ἔλεγε: «Ἄχ μαῦρα μάτια, μαῦρα φρύδια (νά εἰπῶ καί ἄλλο ἓνα) στοῦ παπᾶ τά παραθύρια». Τί ἦτανε ὁ σκοπός του; Νά διώξη τόν Χριστόν ἀπό τήν καρδιά τῆς κόρης καί νά τῆς φέρη τόν διάβολον· νά διώξη τήν παρθενίαν καί νά φέρη τήν πορνείαν.

Τώρα δέν πρέπει ἡ ἀγισύνη σου νά κάμης ὁμοίως;

Νά ανέβης ὑψηλά καί νά λέγης μέ κατάνυξιν καί μεγαλοφώνως: «Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου καί κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου».

Καί, ἄν ἡμπορῆς, νά κλαίης, διά νά διώξης τόν διάβολον ἀπό τήν καρδίαν τῶν χριστιανῶν καί νά φέρης τόν Χριστόν. Νά διώξης τήν πορνείαν καί νά φέρης τήν παρθενίαν. Νά διώξης τήν ὑπερηφάνειαν καί νά φέρης τήν ταπεινώσιν. Ἄν θέλετε, ἱερεῖς, νά σωθῆτε καί νά σωθοῦν καί οἱ χριστιανοί, αὐτό νά κάμετε.

* * *

Τό παραπάνω κείμενο ἀπό διδαχή τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ εἶναι παρμένο ἀπό τό βιβλίον τοῦ μακαριστοῦ ἐπισκόπου **Αὐγουστίνου Καντιώτου**, μητροπολίτου Φλωρίνης, σελ. 251-253. Γιά τά ὅσα ὁ ἱερομάρτυς ἅγιος Κοσμᾶς λέει περὶ τοῦ τρόπου ἀναγνώσεως τοῦ Εὐαγγελίου κατά τίς ἱερές ἀκολουθίες, ὁ μακαριστός πατήρ Αὐγουστίνος, λέει σέ ὑποσημείωσί του:

«Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς θέλει, ὁ Ἀπόστολος καί τό Εὐαγγέλιον ν' ἀναγινώσκωνται εὐκρινῶς, διά ν' ἀκούωνται ὅλαι αἱ λέξεις. Μία κατ' ἔννοιαν ἀνάγνωσις κειμένου εἶναι τό ἥμισυ τῆς ἐριμνησίας.

Σήμερον, ἀντί τῆς εὐκρινοῦς ἀναγνώσεως, εἰς τὰς περισσοτέρας ἐκκλησίας τά ἀγιογραφικά κείμενα ψάλλονται ὡς νά ἐπρόκειτο περὶ ὕμνων καί τροπαρίων. Ἱερεῖς καί ψάλται ἀγωνίζονται, κατά τήν ὥραν τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀποστολικῶν καί εὐαγγελικῶν περικοπῶν, νά ἐπιδείξουν τό καλλιτεχνικόν των τάλαντον!

Ἅποία παρανόησις τοῦ σκοποῦ, διά τόν ὁποῖον ὠρίσθησαν ν' ἀναγινώσκωνται ἐν τοῖς Ναοῖς τά ἱερά ταῦτα κείμενα!».

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ευλόγημένη προσφορά

Β΄ Κορ. θ΄ 1-5

Αυτονόμη ή αγάπη (στ. 1)

Κάποτε είσαι υποχρεωμένος να μιλάς για αυτόνομη πράγματα. Ήξυπακούονται μερικά πράγματα. Δεν χρειάζεται να μιλάς για αυτά, πολύ περισσότερο να αγωνίζεσαι να αποδείξεις. Ήξυπακούεται π.χ., πώς μία καρδιά ζωντανή χτυπά. Είναι αυτονόμη, ότι ένας οργανισμός είναι ζωντανός, διότι η καρδιά του λειτουργεί. Ήξυπακούεται, ότι τό πουλί για να πετά σε ύψη, έχει δύο φτερά. Είναι αυτονόμη, ότι χωρίς φτερά δεν μπορεί να πετάξει.

Έτσι είναι αυτονόμη, ότι ένας χριστιανός είναι ζωντανός, διότι χτυπά η καρδιά της αγάπης του, που ονομάζεται ελεημοσύνη. Όπως είναι αυτονόμη, ότι λέγεται χριστιανός, διότι πιστεύει στο Χριστό. Ήξυπακούεται, ότι χριστιανός χωρίς τά δύο φτερά, τήν πίστι και τήν αγάπη, δεν μπορεί να πετάξει στά ύψη τής αγιότητας.

Καί όμως, όταν ξεθωριάσουν ώρισμένα πράγματα, είναι ανάγκη να τά φρεσκάρη κανείς μέ τό πινέλο τής υπενημισίας και τής επαναλήψεως, διότι κινδυνεύουν να καθοῦν. Ήχει ξεθωριάσει στή χριστιανική ζωή ή πράξις τής ελεημοσύνης και τής φιλανθρωπίας, ώστε απαιτείται υπενθύμιση.

Είναι περιττό να μιλάς σε συνειδητούς χριστιανούς για τήν ελεημοσύνη, πράξι «εκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ» για τή χριστιανική υπόσταση.

Αυτονόμη ή ελεημοσύνη. Καί όμως ο Παῦλος ασχολείται σε πάνω από τρία κεφάλαια στή Β΄ προς Κορινθίους Ήπιστολή μέ τό θέμα αυτό. Μιλάει για κοινότητα. Στήν ἀρχή τοῦ 9ου κεφαλαίου τό τονίζει: «Περί μέν γάρ τής διακονίας τής εις τούς ἁγίους περισσόν μοί ἐστι τό γράφειν ὑμῖν» (στ. 1). Ήπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Γιά τή βοήθεια δε προς τούς ἁγίους

(τούς φτωχούς χριστιανούς τής Ήερουσαλήμ) μου φαίνεται περιττό να σᾶς γράψω».

● Βέβαια οί Κορινθιοί δεν είχαν ἀμελήσει τό ἔργο τής διακονίας, τήν ελεημοσύνη, τήν προσφορά στους φτωχούς. Ήπομένως τό «περιττόν», που σημειώνεται, ἀποτελεῖ ἔπαινο μάλλον, παρά κατηγορία. Σ΄ αὐτόν, που έχει ἐξασκηθῆ στή μελέτη, είναι περιττό να δείχνης τό πῶς διαβάζουν.

● Για τούς πρώτους χριστιανούς ἦταν περιττή ή προτροπή για ελεημοσύνη. Τούς εἶχε γίνει φυσική ἀνάγκη.

Γιά χριστιανούς ὅμως, ὅπως οί σημερινοί, που ἀδιαφοροῦν τελείως για τήν ελεημοσύνη, δεν είναι περιττή ή προτροπή. Είναι υποχρεωμένος ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ να ὑποδεικνῆ τά αὐτόνομη, που ἔγιναν δυσνόμη, λόγω ἀχρηστίας.

□ Νά δείχνη πόσο ἀναγκαῖα είναι τά πράγματα, που ἀπουσιάζουν πλήρως ἀπό τό ἐνεργητικό τῶν χριστιανῶν.

□ Νά βεβαιώνη πόσο εὔκολα είναι πράγματα, που κατάντησαν δύσκολα, λόγω δυσφορίας.

□ Νά φανερώνη, πῶς τό θεωρούμενο ἀσπικωτο είναι... πούπουλο!

Ναί, ή ελεημοσύνη είναι φυσική κατάσταση για τό χριστιανό. Είναι τό πίο εὔκολο πρᾶγμα. Είναι... πούπουλο! Ἄλλωστε στά φτερά τής αὐτή και μόνη θά μᾶς πάρη, για να μᾶς ἀνεβάση στά ύψη τής ἐπουράνιας δόξης.

● Ήπομένως είναι ντροπή τό να χρειάζονται ἀποδείξεις, για να πείσουμε τόν ἄλλον να κάνη ελεημοσύνη. «Περί μέν τής διακονίας τής εις τούς ἁγίους περισσόν μοί ἐστι τό γράφειν ὑμῖν» (στ. 1).

Ήπιμένει ὁ Παῦλος στήν προτροπή τής ελεημοσύνης. Ήπειδή ή ελεημοσύνη είναι τό ἀναγκαῖοτερο ἐπιστήριο για τόν παράδεισο, ή σα-

τανική προσπάθεια κατά της έλεημοσύνης γίνονται πιεστική.

Δέν ἦταν αὐτονόητο, ὅτι ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε ἀπό τό Θεό γιά τή ζωή, γιά τόν παράδεισο; Ὅμως ἔχασε τό φυσικό καί αὐτονόητο. Ἔκανε τό δύσκολο, τήν ἁμαρτία. Κι ἔφυγε ἀπ' τό εὐκόλο, τήν κοινωνία τοῦ Θεοῦ.

□ Ξέρει, λοιπόν, ὁ Παῦλος, ὅτι ἡ ἐπανάληψις ἐν προκειμένῳ δέν εἶναι ἀπλῶς «*μήτηρ τῆς μαθήσεως*», ἀλλ' ἡ «*μήτηρ τῆς μιμήσεως*».

□ Ξέρει, πόσες προφάσεις σπέρνει στή διάνοια τῶν ἀνθρώπων ὁ Σατανᾶς, γιά νά τούς ἀποκλείσῃ ἀπ' τόν παράδεισο τῆς ἐλεημοσύνης.

Γι' αὐτό συνεχῶς ἐπανερχεται καί ἐπαναλαμβάνει. Ἄλλωστε τό εἶπε σ' ἄλλη του Ἐπιστολή: «Τά αὐτά γράφειν ὑμῖν ἐμοί μέν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δέ ἀσφαλές» (Φίλιπ. γ' 1).

Οἱ ἅγιοι ἄνθρωποι ἐλεημοσύνης (στ. 2)

Κάθε φορά βρίσκει νέους τρόπους ὁ Παῦλος, γιά ν' ἀναζωπυρώνῃ τή φωτιά, τό ζῆλο γιά τήν ἐν Χριστῷ διακονία. Κάποτε προβάλλει τήν προκοπή τῆς μίας ἐκκλησίας στήν ἄλλη, καί τό ἀντίστροφο. Προηγουμένως παρουσίασε τήν προθυμία τῶν Μακεδόνων στούς Κορινθίους. Τώρα μιλάει γιά τό πόσο καυχιέται στούς Μακεδόνες γιά τούς Κορινθίους: «*Οἶδα γάρ τήν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπέρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκευάσται ἀπό πέρυσι καί ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τούς πλείονας*» (στ. 2). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «*Διότι ξέρω τήν προθυμία σας, γιά τήν ὁποία μέ καύκησι γιά σᾶς λέω στούς Μακεδόνες, ὅτι ἡ (ἐπαρχία) Ἀχαΐα εἶναι ἔτοιμη ἀπό πέρυσι. Καί ὁ ζῆλος, πού ἐκδηλώθηκε ἀπό σᾶς, κέντρισε τούς περισσοτέρους*».

● Οἱ πρό ἡμῶν ἅγιοι ἀποτελοῦν ζωντανές εἰκόνες, ὄχι μόνο γιά θαυμασμό, ἀλλά καί γιά μίμησι. Ἔχουμε ζῆλο, ὅταν ἔχουμε εὐλογημένη ζήλεια. Ἡ ζήλοτυπία δέν εἶναι πάντοτε παθολογικό φαινόμενο, πού φθείρει τήν ψυχή. Γίνεται καί κίνητρο πρός εὐγενῆ ἀμιλλα, πού ἀνεβάζει τόν πῆχυ στήν προσπάθεια τῆς ἀρετῆς καί διεγείρει σέ κοινό ἀγῶνα.

Θά ἔφτανε τό παράδειγμα τοῦ Κυρίου, πού ἐπώχευσε γιά μᾶς. Ὅμως ἀναφέρει ὁ Παῦλος καί τό ζῆλο ἀμφοτέρων, καί τῶν Μακεδόνων καί τῶν Κορινθίων, γιά νά στηριχτοῦν καί νά ἐνισχυθοῦν. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ζηλότυπον τό τῶν ἀνθρώπων γένος. Καί ἔδει μέν τό τῶ*

Κυρίου ὑπόδειγμα μᾶλλον αὐτούς ἐφελκύσασθαι, καί μετ' ἐκεῖνο, τό τῆς ἀντιδόσεως, ἀλλ' ἐπειδή ἀσθενέστεροι ἦσαν, τούτῳ μᾶλλον ἐφέλκεται. Οὐδέν γάρ τοσοῦτον, ὅσον ὁ ζῆλος ποιεῖ» (Ε.Π.Ε. 19,494).

Μετάφρασις: Τό ἀνθρώπινο γένος εἶναι ζηλιάρικο. Ἔπρεπε φυσικά περισσότερο νά τούς ἐπηρέαζε τό παράδειγμα τοῦ Κυρίου καί μετά ἡ ὑπενθύμισις τῆς ἀνταποδόσεως. Ἄλλ' ἐπειδή δέν ἦσαν πολύ δυνατοί πνευματικά, τούς ἐπηρέαζε περισσότερο τό ἄλλο.

Ἀνάγκη νά προβάλλωνται καί ἄλλες εὐσεβεῖς προσπάθειες ἐφαρμογῆς τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Γιά τούς ἔξης δύο λόγους:

● Πειράζει ὁ λογισμός:

—*Ὁ Χριστός εἶναι Θεός! Πού νά Τόν φτάσουμε ἐμεῖς;*

Ὁ λογισμός αὐτός, ἔστω καί ἀστήρικτος, ἐμποδίζει πολλούς στόν ἀγῶνα τῆς ἐγκρατείας καί τῆς προσφορᾶς. Οἱ ἅγιοι βέβαια βεβαιώνονται καθημερινά γιά τό «πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ» (Φίλιπ. δ' 13). Ἄλλ' ἦσαν δυνατοί. Μέ τούς ἀδύνατους τί θά γίνῃ;

Ὅταν βλέπουν, ὅτι «ὁμοιοπαθεῖς» ἄνθρωποι, «*σάρκα καί αὐτοί φοροῦντες καί τόν κόσμον οἰκοῦντες*» ἔφτασαν σέ ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, τότε αἶρεται ὁ λογισμός. Ἀντικαθίσταται μέ τόν καλό λογισμό: «*Ὅπως ἐκεῖνοι, μέ τή χάρι τοῦ Κυρίου, πέτυχαν, ἔτσι ἄς προσπαθήσουμε κι ἐμεῖς*».

● Πειράζει καί ὁ λογισμός:

—*Γιατί ἐγώ μόνο;*

Ἐξωθεῖ σέ λιποταξία ἀπό τήν καλή στρατεία καί τή σύνταξιμας στόν κόσμο. Ὅδηγεῖ σ' αὐτό πού ὀνομάζουμε συσχηματισμό μέ «τόν αἰῶνα τοῦτο» (Ρωμ. ιβ' 2).

Ὅταν διαπιστώνουμε, ὅτι δέν εἴμαστε μόνοι, ἀλλά καί πολλοί ἄλλοι ὑπάρχουν, πού ἀσκοῦν τήν ἀρετή, ἐνισχυόμαστε. Καί τόν προφήτη χρειάστηκε ὁ Θεός νά ἐνισχύσῃ μέ τό ἐπιχείρημα «*δέν εἶσαι μόνος*» (Γ' Βασ. ιθ' 14-18).

Καί ὁ Παῦλος ἐνισχύει: Ὁ ζῆλος ὁ δικός σας, λέει, προκάλεσε τόν καλό ἐρεθισμό στούς ἄλλους. Κι ὁ ἐκείνων ζῆλος ἐρέθισε ἅγια ἐσᾶς. «*Οἶδα γάρ τήν προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπέρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκευάσται ἀπό πέρυσι καί ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τούς πλείονας*» (στ. 2).

Τό καλοπροαίρετο μάτι βλέπει σέ ὄλους προθυμία γιά τό ἀγαθό. Ὅλη ἡ ζωῆ μας εἶναι μία πρᾶσις, μία προετοιμασία γιά τό καλό.

«*Ἀχαῖα παρεσκευάσται ἀπό πέρυσι*» (στ. 2). Ἐκείνη ἡμέρα καὶ ἀπὸ προπέρυσι, καὶ ἀπὸ χτές καὶ ἀπὸ σήμερα, κάθε χρόνος εἶναι παρασκευὴ γιὰ τὴν αἰωνιότητα.

Ἡ ζωὴ τῆς προσφορᾶς εἶναι ἡ Μεγάλη Παρασκευὴ γιὰ τὴν Ἀνάστασι.

Ἄνοι κενοί, ἀνεργητοί (στ. 3)

Ὁ Παῦλος εἶχε τρόπον τινὰ διαφημίσει τοὺς Μακεδόνες τὴν προθυμία τῶν Κορινθίων γιὰ τὴ «λογία». Τὸ ἴδιο εἶχε κάνει καὶ γιὰ τοὺς Μακεδόνες στοὺς Κορινθίους. Τὰ λόγια του δὲν ἦσαν κολακεία, οὔτε κούφιοι ἔπαινοι.

Εἶχαν κάποια βᾶσι, πού ὅμως ἀπέβλεπαν στὴν ὑπέρβασι. Νὰ κινήσῃ ἀκόμα περισσότερο τὸ φιλότιμο τῶν χριστιανῶν «πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ».

Βέβαια, τὰ ἐγκώμια, ἔστω καὶ συγκρατημένα, ἀποτελοῦσαν μία δέσμευσι καὶ γιὰ τὸν ἴδιο τὸν Παῦλο. Εἶχε μέσα του τὸ φόβο, μήπως ἐκτεθῆ. Μήπως φανοῦν ὄχι ἀπλῶς ὑπερβολικὰ τὰ λόγια του γιὰ τίς καλές τους πράξεις, ἀλλὰ μήπως δὲν φανοῦν καθόλου αὐτές οἱ καλές πράξεις!

Γι' αὐτὸ καὶ στέλνει τρεῖς ἐκλεκτοὺς συνεργάτες του, ὥστε νὰ βεβαιωθῆ καὶ ἡ προπαρασκευὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀλοκλήρωσις τοῦ ἔργου τῆς ἀγάπης. Γράφει στή συνέχεια: «*Ἐπεμψα δέ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μή τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῆ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα, καθὼς ἔλεγον, παρεσκευασμένοι ᾖτε*» (στ. 3). Ἀπόδοσις στὴν ἀπλοελληνική: «*Καὶ ἔστειλα τοὺς ἀδελφούς, γιὰ νὰ μὴ ἀποδειχθῆ ἀβάσιμη στήν ὑπόθεσι αὐτὴ ἡ καύχησις μας γιὰ σᾶς, γιὰ νὰ εἶσθε, καθὼς ἔλεγα (στοὺς Μακεδόνες), προετοιμασμένοι*».

● Ξέρεις τί εἶναι νὰ μιλᾶς γιὰ καρπούς καὶ ν' ἀποδειχθῶν «*ὄμφακες αἱ σταφυλαί*»; Ὑπάρχουν, ἀλλ' ἄπιστοι γιὰ τοὺς χριστιανούς. Καθόλου δὲν ἀγωνίζονται νὰ τοὺς φτάσουν.

● Ξέρεις τί εἶναι νὰ ἐμφανίζης στὸ χαρτὶ ἔργα, πού στὴν πραγματικότητα εἶναι ἀνύπαρκα; Κάποτε αὐτὴ ἡ κενότητα ἐμφανίζεται καὶ στὴν παρουσίᾳ ἐκκλησιαστικῆς δραστηριότητος. Ὅλα στὰ χαρτιά! Ὅλα στὰ λόγια!

Γιὰ τὸν Παῦλο κάτι τέτοιο θάταν τραγικόν. Διότι εἶχε σπεύσει νὰ καυχθῆ γιὰ τὴν ἀλλαγὴ καὶ τὴν προθυμία τῶν Κορινθίων, στηριγμένος πάντοτε στὶς εἰδήσεις πού ἔφταναν. Φοβᾶται ὅμως, μήπως «*κενωθῆ ἐν τῷ μέρει τούτῳ*» (στ. 3), στὸ θέμα τῆς ἐλεημοσύνης.

● Φοβᾶται γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, μήπως μάταια κουραζόταν κηρύττοντας τὸ Εὐαγγέλιο. «Μήπως εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν» (Α΄ Θεσ. γ' 5).

● Φοβᾶται, μήπως μάταια πίστευσαν μερικοὶ, ἀφοῦ ἡ πίστις τους δὲν μεταποιεῖται σέ προσωπικὴ ἀγιότητα καὶ σέ κοινωνικὴ ἀγάπη. «Μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς» (Β΄ Κορ. στ' 1).

● Φοβᾶται, μήπως ἡ λεγόμενη χριστιανικὴ ζωὴ εἶναι «*τενεκές ἄδειος*», «κύμβαλον ἀλαλάζον» (Α΄ Κορ. ιγ' 1). Ἄδειοι κυρίως εἴμαστε «*ἐν τῷ μέρει τούτῳ*», στὸ θέμα τῆς ἐλεημοσύνης. Οὔτε τὴ δεκάτη, τὸ ἓνα δέκατο ἀπὸ τὸ μισθὸ μας δίνουμε. Γεμᾶτο τὸ πορτοφόλι, ἀλλ' ἄδεια ἡ καρδιά μας.

● Φοβᾶται, μήπως, ἐνῶ σωστά εἶναι «*παρεσκευασμένοι*» οἱ Κορινθιοὶ, παρασυρθοῦν ἀπὸ ψευδαδέλφους καὶ ἀπατηθοῦν «*κενοὶς λόγοις*» (Ἐφес. ε' 6). Θρησκευτικὲς κουβέντες, χωρὶς θυσία. Χωρὶς συνεχὴ μετάνοια καὶ ἐλεημοσύνη.

Δ.Γ.Α.

Ἡ ἐλεημοσύνη μένει στὸν αἰῶνα

«Ἐλεημοσύνην ἐάν ποιήσῃ, οὐδείς ἀφελεῖν δύναται τὸ κατόρθωμα. Τὸ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀποτεθὲν κτήμα ἀφελέσθαι οὐ δύναται. Ἐν γὰρ τοῖς τῶν οὐρανῶν ταμιεῖοις ἀπόκειται, ὅπου οὐ κλέπτῃς διορτυτεῖ, οὐ ληστῆς λαμβάνει, οὐ σῆς κατεσθίει.

Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 32,506

Μετὰ φρασις

Ἄν κάνης ἐλεημοσύνη, κανένας δὲν μπορεῖ νὰ σοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ κατόρθωμα. Τὸ ἀπόκτημα τῆς ἐλεημοσύνης, πού τὸ ἐναπέθεσες στὸν οὐρανόν, κανένας δὲν μπορεῖ νὰ σοῦ τὸ ἀφαιρέσῃ (Ψαλμ. 112,9). Ἡ ἐλεημοσύνη κατατίθεται στὰ οὐράνια ταμεῖα, ὅπου κανένας κλέφτης δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ διάρρηξι καὶ κανένας ληστῆς δὲν μπορεῖ νὰ ἀρπάξῃ καὶ καμιμιά σκουριά δὲν μπορεῖ νὰ καταφάγῃ (Ματθ. στ' 20).

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ἀδούλωτος ὁ Ἰωσήφ

Ἰνοίγει ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα. Πολλά πρόσωπα παρελαύνουν, ἄλλα στή συνοδία τοῦ Ἰησοῦ, ἄλλοι στή συμμορία τῶν ἐχθρῶν Του. Τή σημαία στήν παρέλασι τῶν ἁγίων τύπων, προτύπων καί ἀκολουθῶν τοῦ πάσχοντος Κυρίου τήν κρατάει ὁ Ἰωσήφ ὁ πάγκαλος. Γι' αὐτό τιμᾶται πρῶτος τή Μεγ. Δευτέρα.

• Ἐλεύθερος πολιορκημένος ὁ Ἰωσήφ. Τό ἀπέδειξε μπροστά στον πειρασμό. Ὁμορφο παλληκάρι. Τό ὄργανο τοῦ κακοῦ, ἡ διεφθαρμένη σύζυγος τοῦ Πετεφρῆ, τό πολιορκησε.

Σκέφτηκε πονηρά γιά τόν Ἰωσήφ. Νά ικανοποιήσῃ μαζί του τίς πιό χαμερπεῖς ἐπιθυμίες της.

Οἱ λογισμοί ἔγιναν ἐπιθυμία, φωτιά στήν καρδιά. Εἶναι φοβερή ἡ σαρκική φωτιά, ἄν φουντώσῃ στήν καρδιά εἴτε τοῦ ἄντρα, εἴτε τῆς γυναίκας.

Ἀπό τήν ἐπιθυμία στήν πρόκλησι. «Κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ» (Γεν. 39,7).

• Ὁ Ἰωσήφ ἀντιστέκεται γενναῖα. Καίτοι παιδί τῆς Παλαιᾶς, δείχνει μεγαλεῖο προσώπων τῆς Καινῆς Διαθήκης καί τῆς Ἐκκλησίας. Τύπος τοῦ Ἰησοῦ στήν Παλαιά, εἶχε τή χάρι τῆς Καινῆς. Λουλουδί τῆς χάριτος ἡ ἀγνότητα καί ἡ ἀντίστασις του στον προκλητικό πειρασμό.

• Ἡ ἀπάντησις τοῦ «δούλου» Ἰωσήφ φανερώνει πόσο ἐλεύθερος ἦταν στήν ψυχή. Ἀπαντᾷ γενναῖα καί ἀποφασιστικά: «Πῶς ποιήσω τό ρῆμα τό πονηρόν τοῦτο, καί ἀμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ;» (Γεν. 33,10).

Μέ βλέπει ὁ Θεός. Πῶς νά κάνω αὐτό πού μου ζητᾷς, τήν πορνεία καί τή μοιχεία, κάτω ἀπό τά μάτια τοῦ Θεοῦ;

Ἄλλ' ὁ πειρασμός εἶναι πειρασμός.

• Ἀπό λογισμός, ἐπιθυμία.

• Ἀπό ἐπιθυμία, πρόκλησις.

• Ἀπό πρόκλησις, βία. Συνήθως ἄντρες βιάζουν γυναῖκες. Ἐδῶ συμβαίνει τό ἀντίθετο. Μιά πανίσχυρη γυναίκα, μεταμορφωμένος Σατανᾶς, ὄρμᾳ νά βιάσῃ τό παλληκάρι τοῦ Θεοῦ. Τόν ἀρπάζει ἀπό τό χιτῶνα καί τόν σπρώχνει νά κυλιστῇ μαζί της.

Ἄλλ' ἡ βία μπορεῖ νά θίξῃ κάπως τό σῶμα. Τήν ἀδούλωτη ψυχή δέν τήν καταβάλλει.

• Ἀδούλωτος ὁ Ἰωσήφ. Ἀφήνει στά χέρια τῆς σατανικῆς γυναίκας τό χιτῶνα, τό βάζει στά πόδια, γιά νά γλυτώσῃ ἀπό τήν ἁμαρτία. «Καταλιπὼν τά ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἔφυγε καί ἐξῆλθεν ἔξω» (Γεν. 39,12).

• Τό ἀδούλωτο φρόνημα τοῦ «δούλου» Ἰωσήφ ἐγκωμιάζει καί προβάλλει ἡ ἀκολουθία τῆς Μεγ. Δευτέρας: «*Τῆς Αἰγυπτίας τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρά τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας καί νέμοντος στέφος ἀφθαρτον*».

• Στεφάνι οὐράνιο περιμένει κάθε χριστιανό, ιδίως νέο ἢ νέα, πού ἀντιστέκεται στον προκλητικό πάντοτε, περισσότερο σήμερα, πειρασμό. Μόνο ὁ δούλος τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀδούλωτος στό φρόνημα, ἀδούλωτος στά βρώμικα πάθη.

Σύσκεψις Προκαθημένων

Ἰτό Φανάρι συνήλθαν ἀπό 6 ἕως 9 Μαρτίου 2014 οἱ Προκαθήμενοι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Συλλειτούργησαν τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, μέ προεστῶτα τόν Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαῖο.

Τό μήνυμα, πού συνέταξαν καί απέστειλαν στούς άπανταχοῦ ὀρθοδόξους, βαρυσήμαντο. Ἀντιγράψουμε άποσπάσματα:

«Ἐκφράζομεν τήν συμπάθειάν μας διά τό μαρτύριον καί τόν θαυμασμόν μας διά τήν μαρτυρίαν τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ καί ἀλλαχοῦ.

Συμπάσχομεν μετά πάντων τῶν θυμάτων τῆς ἐν Συρία τραγωδίας.

Καταδικάζομεν πᾶσαν μορφήν τρομοκρατίας καί θρησκευτικῆς ὕβρεως.

Στηρίζομεν τό Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας εἰς τήν πνευματικὴν καί ἀνθρωπιστικὴν διακονίαν αὐτοῦ...

Υπογραμμίζομεν τήν ἀναμφισβήτητον ἱερότητα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἀπό τῆς συλλήψεως μέχρι τοῦ φυσικοῦ θανάτου. Ἀναγνωρίζομεν τόν γάμον ὡς ἔνωσιν ἀνδρός καί γυναικός, ἡ ὁποία εἰκονίζει τήν ἔνωσιν τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του. Ἀποστολή ἡμῶν εἶναι ἡ διαφύλαξις τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ὡς οἰκονόμων καί οὐχί ὡς κατοχῶν αὐτοῦ. Κατά τήν περίοδον ταύτην τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς προτρεπόμεθα τόν κληρον καί τόν λαόν ἡμῶν νά ἐπιδείξουν πνεῦμα μετανοίας, νά βιώσουν τήν καθαρότητα τῆς καρδίας, τήν ταπεινώσιν καί τήν συγχωρητικότητα...

Ἡ Σύναξις συνεφώνησε, νά συγκληθῇ ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐν ἔτει 2016, ἐκτός ἀπροόπτου...».

Δυό σύντομες ἐπισημάνσεις:

- Λύπη προκάλεσε ἡ στάσις τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας (ὁ Πατριάρχης Ἰωάννης ἄπουσίαζε). Ἐνώ ὅλοι ἐξεφράσθησαν μέ συμπάθεια γιά τή δοκιμασία στή Συρία καί γενικά στό ἐκεῖ Πατριαρχεῖο, οἱ ἐκπρόσωποι καί στό Συλλεῖτουργο δέν μετέσχον καί τό κοινό μήνυμα δέν ὑπέγραψαν. Αἰτία; Διένεξις μεταξύ Ἀντιοχείας καί Ἱεροσολύμων!

- Ἀφοῦ, σὺν Θεῷ, θα συνέλθῃ τό 2016 ἡ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, ἄς μὴ σπεύδουμε νά προσθέτουμε ἢ νά ἀφαιροῦμε σέ ὅσα παραλάβαμε.

Κοινωνικό παντοπωλεῖο ἢ οὐράνιο ἀρτοποιεῖο;

Ἡ θελοτυφλοῖ ὁποῖος ἰσχυρίζεται, ὅτι δέν ὑπάρχουν καί στή χώρα μας **πεινασμένοι**. Δέν εἶναι ὅσους τούς ἐμφανίζουν. Ὅπωςδήποτε ὁμως ὑπάρχουν οἱ ὄντως φτωχοί, πού καί τό ἐνοίκιο δέν ἔχουν νά πληρώσουν καί τὰ ἀναγκαῖα τούς λείπουν καί νά φᾶνε δέν ἔχουν.

- Ἡ Ἐκκλησία δέν μπορεῖ, δέν ἐπιτρέπεται νά παραμένῃ ψυχρὸς θεατῆς τῆς παγκόσμιας **πείνας**. Πολύ περισσότερο δέν μποροῦν ἐκπρόσωποι τῆς νά εἶναι «ἐνδεδυμένοι πορφύραν καί βύσσον, εὐφραυνόμενοι καθ' ἡμέραν λαμπρῶς».

Καλῶς ἐπίσκοποι καί πρεσβύτεροι ὀργανώνουν προσφορές στό λαό, πού ἔχει ἀνάγκη. Τώρα τελευταῖα συναγωνίζονται ὠρισμένες Μητροπόλεις στό ἄνοιγμα τῶν λεγομένων **«κοινωνικῶν παντοπωλείων»**. Σέ εἰδικούς χώρους προσέρχονται ἀδελφοί μας καί βρίσκουν ὑλικά ἀγαθά, ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες τους.

- Δέν θά λέγαμε, ὅτι μοιάζουν πολύ μέ τήν ἀγάπη τῶν **πρώτων χριστιανῶν**, ὅπως οἱ Πράξεις περιγράφουν, ὅπου κανένας δέν ἔλεγε ὅτι ἔχει κάτι δικό του, ἀλλ' ὅλα ἦσαν σέ ὅλους **κοινά** (Πράξ. β' 44).

Οὔτε τὰ «κοινωνικά παντοπωλεῖα» ἐκ-

Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ὑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδάς, Ἰωαννῖνων 6 - Μοσχάτο

Ἔτησις συνδρομῆ:

Ἐσωτερικοῦ 10

€ . Κύ-
πρου 20

€ .
Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20

€ . Ἀμε-

κλησιαστικῶν φορέων σήμερα μοιάζουν με τό ἔργο τῆς **λογίας**, πού ὠργάνωσε ὁ ἀπόστολος Παῦλος γιά τούς φτωχοῦς τῶν Ἱεροσολύμων (ιδέ ιστ' κεφ. Α' Κορινθ.).

• Τά «κοινωνικά παντοπωλεῖα» καλύπτουν **μικρές ἀνάγκες**. Εἶναι ἀνάγκες τοῦ σώματος, πού ὑπέρ πάντα ἄλλον ἱκανοποιεῖ ὁ Θεός, ἡ πηγὴ ὄλων τῶν ἀγαθῶν. Ἐσθ θυμηθοῦμε ὅμως τό τί ἔκανε ὁ Κύριός μας, ἡ «**τροφή τοῦ παντός κόσμου**».

Δέν ἀρκέστηκε στήν ἱκανοποίησι ἀνάγκης τοῦ σώματος. Δέν πρόσφερε μόνο χορτασμό στήν ἔρημο.

• Θύμισε, ὅτι καί ἄλλοτε ὁ Θεός ἔκανε παρόμοιο θαῦμα στό λαό Του, μά ὁ λαός Του οὔτε τό θάνατο ἀπέφυγε, οὔτε στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας μπῆκε.

Ἔσο «**μάννα**» εὐλογημένο καί ἄν μοιράση ἡ Ἐκκλησία, ἡ ἀμαρτία θά εἶναι ἀμαρτία, ὁ θάνατος θά εἶναι θάνατος καί ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας ἄπιαστο ὄνειρο.

Πότε; Ὅταν ἀρκεστοῦμε στό ὑλικό ψωμί, καί περιφρονήσουμε τό πνευματικό, τό **Εὐαγγέλιο** καί τό **ἅγιο Ποτήριο**, τό λόγο τῆς Ἀλήθειας καί τῆς θεῖας Κοινωνίας.

• Ἐσθ δοῦμε μέ προσοχή μεγάλη τίς ἐπισημάνσεις τοῦ Χριστοῦ:

«**Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τό μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καί ἀπέθανον.**

Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς. Ἐάν τις φάγη ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τόν αἰῶνα.

Καί ὁ ἄρτος ὃν ἐγώ δώσω, ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγώ δώσω ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἐν ἐμοί μένει, καὶ ἐγώ ἐν αὐτῷ» (Ἰωάν. στ' 48-56).

• Εὐκόλο τό νά γεμίσουμε στομάχια πεινασμένων. Δύσκολο τό νά μεταγγίσουμε στή διάνοια καί στήν καρδιά τήν **Ἀλήθεια τῆς σωτηρίας**.

• Ὅταν ἀσχοληθοῦμε μέ τό «**κρέιττον**», θά ἔρθη καί τό «**ἤττον**» (Α' Κορ. α' 17). Οἱ ἄνθρωποι θέλουν Χριστό, πού εἶναι καί τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων καί ἰατρός καί τροφέας. Διαφορετικά θά ἰσχύη τό «**Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος**» (Λουκ. δ' 3).

Γαστρονομική τέχνη ἢ νηστεία;

Ἐπό τό περιοδικό «**Ἐκκλησιαστική Παρέμβαση**» τῆς Μητροπόλεως Ναυπάκτου ἀντιγράψουμε περικοπὴ ἀπό σχόλιο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπ. **Ναυπάκτου π. Ἱεροθέου**, μέ τίτλο «**Ἡ γαστρονομική τέχνη**»:

«**Διάβασα σέ ἐφημερίδα μιὰ διαφήμιση ἐν ὄψει τῆς νηστείας τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς, πού μέ προκάλεσε νά κάνω αὐτό τό σχόλιο: “Κάνουμε διάλειμμα ἀπό τό κρέας, ὄχι ὅμως ἀπό τήν ἀπόλαυση”** (Καθημερινὴ 17.1.2014).

Μιὰ τέτοια νηστεία, πού εἶναι ἐπιλογή τροφῶν καί φαγητῶν, ἀποφυγὴ μερικῶν πρωτεϊνῶν, ἀλλά καί ἀνάπτυξη τῆς ἀπόλαυσης καί τῆς ἡδονῆς, ξεφεύγει ἀπό τόν ἀληθινό σκοπὸ τῆς ὀρθόδοξης ἐκκλησιαστικῆς νηστείας.

Στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἡ νηστεία εἶναι μέσον καί ὄχι σκοπός, πού σημαίνει, ὅτι ἡ νηστεία ἀποβλέπει σέ κάποιον πνευματικὸ σκοπὸ.

Ἡ νηστεία σκοπεύει στήν ἀπεξάρτησή τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆ δουλεία του στήν

Ἔσοι μποροῦν, στέλνουν τὰ 10 εὐρώ ἐτησίως

Θά διευκολυνθῇ ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἄν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τὴ συνδρομὴ (10 εὐρώ) καί γιὰ τό ἔτος 2014.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EURO BANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι:

«Βαπτιστής», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.

• Τοῦ ἔξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα **«Βαπτιστής»** (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**

Σημειώσεις: Παρακαλοῦνται ὅσοι ἀποστέλλουν ποσόν διὰ τῆς **ALPHA BANK** ἀπὸ τό ἔξωτερικό (πλήν ΗΠΑ), εἴτε γιὰ συνδρομὴ, εἴτε ὡς εἰσφορά, νά ζητοῦν ἔκδοσι τραπεζικῆς ἐπιταγῆς σέ διαταγὴ **IOANNIS VAPTISTIS** καί σέ εὐρώ (**EUR**) (ὄχι προσωπικῆς ἐπιταγῆς καί σέ ἄλλο νόμισμα ἐκτός εὐρώ).

κτίση και τις τροφές και την απόκτηση της πνευματικής **έλευθερίας**, την απόφυγή της ποσότητας και της ποιότητας των τροφών, στο τέλος δέ ελευθέρωση και από την ήδονή, την απόλαυση.

Ο σκοπός της νηστείας είναι να στρέψη ο άνθρωπος τον νοῦ του από την κτίση στον Θεό, από τό είδωλο του φαγητοῦ στον ζῶντα Θεό, να ἀλλάξη νοοτροπία και προσανατολισμό...

Ἡ διαφήμιση “κάνουμε διάλειμμα ἀπό τό κρέας, ὄχι ἀπό τήν ἀπόλαυση”, πού είναι μιά σύγχρονη ἀρχή τῆς γαστρονομικῆς τέχνης, και γιά μερικούς ἐπιστήμη, είναι νεοειδωλολατρεία, και συμφωνεῖ μέ τούς λόγους τοῦ ἀποστόλου Παύλου, πού ισχύουν γιά μερικούς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι “τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσι, ἀλλά τῇ ἐαυτῶν κοιλίᾳ” (Ρωμ. ιστ’ 18), και γιά τούς ἐχθρούς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, “ὧν τό τέλος ἀπόλεια, ὧν ὁ Θεός ἡ κοιλία και ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνη αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες”, ἐνῶ τῶν Χριστιανῶν “τό πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει” (Φίλιπ. γ’ 18-20)».

• Δυστυχῶς στήν ἡδονιστική ἀπόλαυσι και νηστησίμων φαγητῶν συμβάλλουν και βιβλία **μοναστηριακῆς μαγειρικῆς!** Σάν να θέλουμε να πείσουμε να νηστεύουν, λέγοντας, ὅτι δέν ἔχουν δά να

χάσουν και τίποτε. Μέ ἄλλου εἶδους φαγητά θά ικανοποιούν **τή γαστέρα!!!**

• Ἡ Ἐκκλησία ὀρίζει τή νηστεία ὡς **ἄσκησι**, ὡς χαλιναγώγησι τῶν παθῶν, πού μεταξύ αὐτῶν είναι και ἡ λαιμαργία.

• Ὁ ἱερός Χρυσόστομος παρουσιάζει τή νηστεία ὡς **ὄπλο ἰσχυρό** κατά τοῦ Διαβόλου: «Εἰ ἐν παραδείσῳ ἡ νηστεία ἀναγκαία, πολλῶ μᾶλλον ἐκτός τοῦ παραδείσου· εἰ πρό τῆς πληγῆς χρήσιμον τό φάρμακον, πολλῶ μᾶλλον μετά τήν πληγήν. Εἰ μηδέπω τοῦ πολέμου τῶν ἐπιθυμιῶν ἀναστάντος ἐπιτήδειον ἡμῖν τό ὄπλον ἦν, πολλῶ μᾶλλον μετά τήν τοσαύτην μάχην τήν ἀπό τῶν ἐπιθυμιῶν, τήν ἀπό τῶν δαιμόνων, ἀναγκαία ἡ παρά τῆς νηστείας συμμαχία» (Ε.Π.Ε. 30, 188). Μετά φρασις: “Ἄν μέσα στον παράδεισο ἦταν ἀναγκαία ἡ νηστεία, πολύ περισσότερο ἀναγκαία είναι ἔξω ἀπό τον παράδεισο. Ἄν τό φάρμακο εἶναι χρήσιμο πρό τοῦ τραυματισμοῦ, πολύ περισσότερο χρήσιμο εἶναι μετά τον τραυματισμό. Ἄν τό ὄπλο τῆς νηστείας ἦταν χρήσιμο πρῖν ἀπό τον πόλεμο τῶν κακῶν ἐπιθυμιῶν, πολύ περισσότερο εἶναι χρησιμη ἡ ἐνίσχυσις του τώρα, πού οἱ δαίμονες μᾶς πολεμοῦν μέ τίς κακές ἐπιθυμίες.

• Ἡ νηστεία εἶναι πρὸς **ἀγιασμόν**, ὄχι πρὸς γαστρονομική ἱκανοποίησι!

Ἐπισκεφθῆτε τό Βιβλιοπωλεῖο μας

Ἐθν. Ἀντιστάσεως (Βασ. Ὀλγας) 103
172 36 Ἅγιος Δημήτριος (Μπραχάμι)
Τηλ. 2109765440

Βιβλία:

- Η ΑΓ. ΓΡΑΦΗ (κείμενο και μετάφρασις)
- Λειτουργικά και Ἑρμηνευτικά
- Θεολογικά και Πνευματικά
- Ἀπολογητικά και Ἀντιαιρετικά

- Κηρυκτικά και Κατηχητικά Βοηθήματα
- Διηγήματα και Νεανικά-Παιδικά
- Βυζαντινῆς Μουσικῆς και Λογοτεχνικά
- Ἀγιολογικά
- Κηρυκτικά και Κατηχητικά Βοηθήματα
- Πρακτόρευσις τῶν βιβλίων π. Δανιὴλ Ἀεράκη

Ἐκκλησιαστικά εἶδη:

- Εἰκόνες ξύλινες και σέ χαρτί
- Κανδήλια
- Λιβαριστήρια και κομβοσχοῖνια
- Θυμίαμα και καρβουνάκια

Κασέττες και CD:

- Εὐαγγελίων και βυζαντινῆς μουσικῆς
- Ὄμιλῶν και πατριωτικῶν ᾠμάτων
- Νεανικῶν και κατασκηνωτικῶν τραγουδιῶν
- Ὄμιλίες πατρός Δανιὴλ Ἀεράκη